

Bayesian Statistics

آمار بیزی نظریه‌ی آماری منسجمی است که عدم قطعیت شناخت شناسیک^۱ را با استفاده از زبان احتمال توصیف می‌کند. در این نظریه درجه‌های باور به وضعیت طبیعت اساس کار است. این درجه‌های باور با اعداد نامنفی بیان می‌شوند و مجموع آن‌ها دربارۀ همه وضعیت‌های طبیعت باید برابر یک باشد. روش‌های آماری بیزی با باورهای پیشینی^۲ قبل از مشاهده شروع می‌شوند. با بهره‌گیری از داده‌های آماری گردآوری شده از راه مشاهده یا آزمایش این باورها را روزآمد می‌کنند. نتیجه تحلیل بیزی باورهای پسینی^۳ اند که می‌توانند به عنوان اساس تصمیم‌های استنباطی به‌کار روند.

این نظریه به نام توماس بیز کشیش پروتستان انگلیسی (۱۷۰۱-۱۷۶۱) نامیده شده است. کار بیز در ۱۷۶۳ توسط دوستش ریچارد پرایس (۱۷۲۳-۱۷۹۱) انتشار یافت. هدف بیز آن بود که از داده‌های دو جمله‌ای متشکل از r پیروزی در بین n آزمایش، احتمال زیر ساختی پیروزی در هر آزمایش را بیابد.

سهم اساسی بیز ابتکار در به کارگیری توزیع احتمال برای نمایش عدم قطعیت درباره پارامتر احتمال پیروزی (θ) بود. به خاطر نبود دانش کافی درباره θ این توزیع بیانگر عدم قطعیتی متفاوت از عدم قطعیت پیشامدهای آتی است. برای تمایز بین این دو مفهوم، عدم قطعیت θ را با احتمال شناخت شناسیک و عدم قطعیت بنیادی^۴ پیشامدهای تصادفی مانند آمدن شیر یا خط در پرتاب سکه را با احتمال بختیک^۵ توصیف می‌کنند. عدم قطعیت شناخت شناسیک، بیانگر میزان آشنایی پیشینی آزمایشگر با پارامتر یا مقدار سرشتی یک پدیده است. درحالی که احتمال بختیک از غیرقابل پیشگویی بودن پیشامدهای آتی حکایت می‌کند. برای مثال، در پرتاب یک سکه، یک مقدار سرشتی برای هر سکه

وجود دارد که موجب می‌شود شمار شیرها در n پرتاب کم یا زیاد شوند. اما درجه باور ما به این مقدار سرشتی عددی بین صفر و یک و باور به احتمال آمدن شیر در هر پرتاب است و عدم قطعیت شناخت شناسیک را تشکیل می‌دهد. مقدار سرشتی هر سکه مقداری ثابت است اما نسبت به میزان آشنایی ما با ماهیت سکه و طرز ساخت آن، درجه باورمان درباره‌ی آن مقدار سرشتی، می‌تواند عددی بین صفر و یک باشد. درحالی که مفهوم عدم قطعیت بختیک یا احتمال آمدن شیر در هر پرتاب بیانگر آن است که اساساً به یقین نمی‌توان گفت در هر بار پرتاب سکه، کدام روی آن ظاهر خواهد شد و ربطی به باور ما ندارد. عدم قطعیت درباره کمیت‌های مجهول با توزیع‌های احتمال نمایش داده می‌شود.

مدل آماری به ازای هر θ توزیعی را برای متغیر تصادفی X مشخص می‌سازد که آن را با $P(x|\theta)$ نشان می‌دهند. این توزیع، عدم قطعیت درباره‌ی داده x را پیش از معلوم شدن آن بر اثر مشاهده یا آزمایش بیان می‌کند به شرط آنکه مقدار پارامتر θ معلوم باشد. پارامتر θ هم توزیع خود $P(\theta)$ را دارد که بازتاب عدم قطعیت پژوهشگر درباره‌ی θ است. در واقع تحلیل گر $P(\theta)$ را به نسبت می‌دهد که جهل یا آگاهی پیشینی اش را بیان کند. توزیع پسینی θ که پس از مشاهده داده x مدنظر پژوهشگر است، طبق قضیه بیز به دست می‌آید. قضیه بیز قضیه‌ای برای احتمال شرطی است: اگر دو کمیت تصادفی X و θ را داشته باشیم که عدم قطعیت درباره‌ی آنها به ترتیب با $P(x|\theta)$ و $P(\theta)$ توصیف شود، آن‌گاه:

$$P(\theta|x) = P(x|\theta)P(\theta) / \int P(x|\theta)P(\theta) d\theta$$

در مخرج کسر توزیع ناشروطی X را داریم که عدم قطعیت حقیقی درباره‌ی X را قبل از مشاهده داده‌ها توصیف می‌کند. اگر θ تنها چند مقدار متمایز را انتخاب کند، در مخرج به جای انتگرال از مجموع استفاده می‌شود.

قضیه بیز پایه‌ای برای استنباط بیزی درباره‌ی θ است. توزیع

پیشینی $(P(\theta))$ با درست‌نمایی $(P(x|\theta))$ ترکیب می‌شود و توزیع پسینی $(P(\theta|x))$ را به دست می‌دهد.

در حالی که آمار بیزی نظریه‌ای غیر قابل مناقشه است، کاربری عملی آن مستلزم رعایت ملاحظات از موضوع‌های عملی از جمله انتخاب توزیع پیشینی، گزینش تابع درست‌نمایی، محاسبه و تلخیص توزیع پسینی در مسئله‌های چندبعدی است.

نظریه بیزی از ویژگی انسجام برخوردار است. نظریه‌های رقیب از این امتیاز بی‌بهره‌اند. از این رو، کاربرد احتمال به مثابه زبانی برای بیان عدم قطعیت‌ها، گزینه‌ای اختیاری نیست و از اصولی ژرف‌تر درباره استدلال منطقی یا رفتار عقلانی ناشی می‌شود (دوفیتی ۱۹۷۴، ۱۹۷۵).

در مباحث آمار بسامدگرا کراراً از استقلال متغیرهای تصادفی سخن به میان می‌آید. به ویژه در مبحث پیشگویی از پیشگویی مقدار متغیر مستقل X_{n+1} ، پس از مشاهده $X_1, \dots, X_n$ سخن می‌رود. باید توجه داشت که این استقلال به شرط مقداری معین از پارامتر معنا دارد و در واقع استقلال شرطی است. وگرنه غیرمنطقی و ناممکن است برای پیشگویی مقدار یک متغیر از مقدارهایی استفاده شود که مستقل از آن هستند. این نکته اهمیت شرطی بودن مشاهدات نمونه‌ای و استفاده از آنها برای پیشگویی مقدار آینده را نشان می‌دهد که مستلزم متوسط‌گیری نسبت به عدم قطعیت شناخت شناسیک پارامتر است.

نکته‌ای اساسی که در استنباط‌های آماری قابل توجه پژوهشگران است موضوع انسجام است. آمار بسامدگرا مجموعه‌ای از روش‌هایی است که با ارتباطاتی ضعیف به هم پیوسته‌اند. از این رو آمار ورزان باید انتخاب کنند که برای حل مسئله خود از برآورد نقطه‌ای یا از آزمون فرض استفاده کنند. خاصیت اساسی‌ای که حتماً لازم است روش‌های آماری داشته باشند این است که منسجم باشند. وضعیتی نامنسجم در آمار بسامدگرا برای توزیع نرمال در حالت دو

متغیری و تک متغیری پیش می‌آید که گاهی آزمون‌های جداگانه برای میانگین‌های تک متغیره $M_1=0$ و $M_2=0$ رد می‌شوند اما آزمون دو متغیره $M_1=M_2=0$ پذیرفته می‌شود. بنابراین آزمون بسامدگرا راهی نامنسجم برای تحلیل داده‌هاست.

اصل‌های موضوع انسجام به نتیجه‌های زیر می‌انجامند که باید در روش‌های آماری رعایت شوند:

- عدم قطعیت‌ها با احتمال توصیف شوند.
- پیامدهای اقدامات و تصمیم‌ها با مفهوم مطلوبیت توصیف شوند.
- بهترین اقدام یا تصمیم آن باشد که مطلوبیت موردنظر را ماکسیم می‌سازد.

در آمار بیزی باید از توزیع پیشینی استفاده کرد اما توزیع پیشینی چه می‌تواند باشد. پژوهشگر آزاد است هر پیشینی را که صلاح می‌داند برگزیند. اصولاً انتخاب پیشین باید دانش پیشینی پژوهشگر درباره پدیده تحت بررسی را به درستی بازتاب دهد. اما پیشین به هر روشی که انتخاب شود تحلیل را در معرض انتقاد ذهنی بودن قرار می‌دهد. پاسخ بیزی گرایان به این انتقاد چندگونه است. برخی مثلاً مانند برگر و بری (۱۹۸۸)، ذهنی بودن را سودمند می‌دانند. می‌گویند به این دلیل دانشمندان مختلف به نتیجه‌های متفاوت می‌رسند که اطلاعات پیشینی متفاوت دارند و بیان صریح پیشین (برخلاف قبول ضمنی برخی مفروضات در آمار کلاسیک) کاری پسندیده است. برخی دیگر از آمارشناسان بیزی با پیشنهاد توزیع‌های پیشینی که در برخی ملاک‌های عینی بودن صدق می‌کنند نیاز به تحلیل عینی بودن را تصدیق کرده برآنند که چنین پیشین‌هایی باید به عنوان پیشین‌های ازپیش تعیین شده برای مواردی که اطلاعات پیشینی ضعیف‌اند یا در مواردی که عدم توافق شدید درباره‌ی ماهیت توزیع پیشینی وجود دارد، به کار روند. در مواردی که داده‌های نمونه اطلاعات زیادی برای تمایز بین مقدارهای

آمار بیزی

به‌ازای هر پسین خاص، قاعدهٔ بیزی تصمیمی است که زیان مورد انتظار را نسبت به آن پسین مینیمم می‌سازد. اگر یک قاعدهٔ تصمیم‌گیری پذیرفتنی^۹ باشد (به این معنا که هیچ قاعده‌ای به ازای دست کم مقداری از پارامتر اکیدا بهتر از آن نباشد) می‌توان نشان داد که یک قاعده بیزی حاصل از نوعی پیشین سره و تابع مطلوبیت است (رابرت، ۲۰۰۷). بسیاری از خلاصه‌های آماری توزیع‌های پسینی که به لحاظ شهودی معقول‌اند نیز می‌توانند با قاعده‌های بیزی در چارچوب نظریهٔ تصمیم به دست آیند. از این رو برخی آمار بیزی را در چارچوب نظریهٔ تصمیم بیزی می‌پسندند، رابرت (۲۰۰۷). برای مثال، امیدریاضی پسینی پارامتر، قاعده‌ای بیزی برای وقتی است که تابع زیان درجه دوم $L(\theta, a) = (\theta - a)^2$ به کار می‌رود. بازه‌های باورمند^{۱۰} مبتنی بر چندک‌های پسینی قاعده‌ای بیزی برای مسئله تصمیم دو بعدی‌اند (شرویش، ۱۹۹۵).

در تحلیل بیزی، محاسبهٔ مقدار متوسط کمیت‌های تصادفی، به عنوان پایه‌ای برای استنباط آماری لازم است. این کمیت‌ها ممکن است شامل توزیع‌های پسینی چند متغیره با فرمول‌های پیچیده باشند که با قواعد انتگرال‌گیری معمولی نتوان از عهدهٔ آن‌ها برآمد. پیشرفت روش‌های محاسباتی با استفاده از رایانه‌های سریع تحولی در آمار بیزی ایجاد کرده است که دیگر محدودیتی برای محاسبه وجود ندارد. تقریباً همه محاسبات را می‌توان به کمک روش‌های محاسباتی رایانه‌یار مونت کارلوی زنجیرمارکوفی^{۱۱} (MCMC) انجام داد (رابرت و کاسه لا، ۲۰۰۴). نرم‌افزار WINBUGS امروزه ابزار تحلیل بیزی پژوهشگران در رشته‌های بسیار متنوع علمی شده است.

جفریز (۱۹۳۹) شیوه‌ای را برای آزمون فرضیه‌های علمی بدیل H_0 و H_1 ابداع کرده است. عامل بیزی^{۱۲} که برپایه نسبت بخت‌های پسینی به پیشینی تحت هریک از فرضیه‌ها تعریف می‌شود ابزار این آزمون است. بخت، نسبت احتمال

مختلف پارامتر نداشته و تابع درستنمایی نسبتاً پخش باشد، توزیع پسینی نسبت به انتخاب پیشین خیلی حساس خواهد بود. در مسئله‌های دیگر که اطلاعات نمونه قابل توجه باشد، تابع درست‌نمایی کشیده خواهد بود و اثر پیشین را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد. در این موارد حساسیت پسین نسبت به تغییرات پیشین اندک خواهد بود.

یکی از نقاط قوت آمار بیزی آسانی آن در پیشگویی^۶ است. متناظر با توزیع پسینی $P(\theta|x)$ ، توزیع پیشگویی^۷ هر کمیت y که از طریق توزیع نمونه‌گیری $P(y|\theta)$ به θ وابسته باشد به شرح زیر تعیین می‌شود:

$$P(y|x) = \int P(y|\theta)P(\theta|x) d\theta$$

به شرط آنکه x و y به شرط معلوم بودن θ مستقل شرطی باشند. این شرط به جز در مورد سری‌های زمانی و مدل‌های فضایی، معمولاً برقرار است. در این دو مورد از توزیع توأم نمونه استفاده می‌شود.

نظریهٔ تصمیم بیزی

برای هدف‌های استنباط آماری، گزارشی کامل از توزیع پسینی کافی است اما ممکن است غیرعملی باشد به ویژه وقتی که پسین چندبعدی است. به جای آن معمولاً خلاصه‌های پسینی مانند میانگین، واریانس و غیره گزارش می‌شوند. اگر تحلیل با هدف تصمیم‌گیری خاص انجام گیرد، ملاک‌های مطلوبیت یا تابع‌های زیان به کار می‌روند تا در پرتو داده‌ها بهترین تصمیم اتخاذ شود. تابع زیان^۸ مقدار زیان ناشی از کار بست کنش خاص a را زمانی که مقدار واقعی پارامتر θ است نشان می‌دهد و به صورت $L(a, \theta)$ مشخص می‌شود. ضابطهٔ $L(a, \theta)$ به مسئله مورد بحث و نظر پژوهشگر در مورد زیان به بارآمده بر اثر کنش نادرست بستگی دارد.

4. Essential uncertainty
5. Aleatory probability
6. Prediction
7. Predictive distribution
8. Loss function
9. Admissible
10. Credible intervals
12. Markov Chain Monte Carlo
13. Bayes factor

محمدرضا مشکانی

هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

رخداد یک پیشامد به احتمال عدم رخداد آن است. گیریم H_0 و H_1 به ترتیب با مجموعه های A و B از مقدارهای θ متناظر بوده و آن دو مجموعه مجزا از هم باشند. به ازای پیشین‌های مشخص شده برای θ تحت H_0 و H_1 که با $P_1(\theta)$ و $P_0(\theta)$ نمایانده می‌شوند، عامل بیزی عبارت است از

$$\frac{\int p(x|\theta)p(\theta)I(\theta \in A)d\theta}{\int p(x|\theta)p(\theta)I(\theta \in B)d\theta}$$

اگر H_0 و H_1 شامل تنها یک مقدار باشند، یعنی با آزمون

فرض ساده $\{H_0: \theta = \theta_0\}$ در مقابل فرض

ساده $\{H_1: \theta = \theta_1\}$ سروکار داشته باشیم، $B_{0,1}(x)$

به $P(x|\theta_0)/P(x|\theta_1)$ فرو می‌کاهد که همان نسبت

درست‌نمایی آشنا و اساس روش آزمون فرض بسامدی نیمین

- پیروسون را تشکیل می‌دهد. برای تصمیم‌گیری و انتخاب

بین H_0 و H_1 جفریز (۱۹۳۹) آستانه‌هایی از قوت شواهد را

له یا علیه فرض‌ها پیشنهاد کرده است.

کتاب‌شناسی

- Berger, J. O. and Berry D. A. (1998). Statistical Analysis and the Illusion of Objectivity. *American Statistician*, 76, pp. 59-73.
- de Finetti Bruno (1974, 1975). *Theory of Probability*. London: Wiley.
- Jeffreys, H. (1939). *Theory of Probability*. Oxford University Press, Oxford.
- Price, Richard (1763). An Essay toward Solving a Problem in the Doctrines of Chances. By the Late Rev. Mr. Bayes, F. R. S. Communicated by Mr. Price. In a letter to John Canton, A. M. F. R. S. *Philosophical Transactions of the Royal Society*, 53, pp. 370-418.
- Robert, Christian, P. (2007). *The Bayesian Choice: Form Decision -Theoretic Foundations to Computational Implementation (2nd ed.)*, New York: Springer.
- Robert, Christian, P. and Casella, G. (2004). *Monte Carlo Statistical Methods (2nd ed.)*. New York: Wiley.
- Scherwish, M. J. (1995). *Theory of Statistics*. New York: Springer.

دانش‌واژه‌ها:

1. Epistemological uncertainty
2. Prior beliefs = a priori beliefs
3. Posterior beliefs = a posteriori beliefs